

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici
hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent,
vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

6. Baptizabantur à Ioanne confitentes peccata sua.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

D. Hieron. in cap. 3. Nahum & lib. 2. aduersus Iouinianum. Infecti genus erant, parvas alas habens, ad volandum ineptum; ideoque satis parabile. Quum autem vox græca hoc loco ἄνηδες non solum locustas, sed & summittates herbarum significet, putant aliqui fuisse herbas de quibus hic Matth. loquitur: & hanc sententiam fortissime sustinet Isidorus Pselusior lib. 1. epist. 132. ad Timotheum & epist. 5. ad Nilum. Ceterum vox Syriaca hoc loco ΑΥΛΩΝ locustam animal propriè significat. Mel silvestre fuit valde amatum, ut idem scribit Isidorus & Euthymius in com. in hunc locum.

6. Baptizabantur à Ioanne confitentes peccata sua.

Ad hæc verba hoc venenum effundit Caluinus. Ridiculi sunt Papistæ dum ad confessionem auricularem hoc detorquent. Neque enim aderant sacrifici quibus confiterentur, nec de omnibus peccatis sic mentio, nec dicitur Ioannes ordinarium confitendi ritum suis Discipulis mandasse. Imò ut Papistis ^{Papista-} demus quod postulant, solis catechumenis propria erit ^{rum nomi-} confessio, post baptismum verò locum non habebit. Certè contra ^{ne Patres} antiquissimi ^{antiqüsfi-} Ioannis exemplum confitendi legem à baptismo prescribunt. mi accu-^{Hæc impostor ille. Respondeo antiquissimos Patres ex his} verbis confessionem hominum iam Christianorum collegisse. Chrysostomus in hunc locum ait. Tempus confessionis aquæ & ^{Homil. 10.} lotis baptismate & illotis profanisq; incumbit. S. Basilius in reg. ^{in Matth.} breuioribus cōfessionis necessitatem ex hoc Ioannis & Pauli ^{Quæst.} ^{280.} in Actis exemplo confirmat. Necessarium videsur his, quibus dispensatio mysteriorum Dei credita est, confitenda esse peccata. Siquidem rationem hanc in pénitentia etiam veteres illos cer-^{Act. 19.} nimus secutos fuisse, quando & in Euangelio scriptum est, quod Ioanni confitebantur peccata sua, & in Actis, Apostolis ipsis, à ^{Rabanus.} quibus etiam baptizabantur cuncti. Hæc ille. Eodem modo colligit Rabanus in comment. in hunc locum. Exemplum Rabanus. etiam tunc confitendi peccata ac meliorem vitam promitterendi baptizandis dabatur. Non ergo Papistæ sed antiquissimi Patres ridiculi sunt, si ad confessionem auricularem hoc exemplum accommodare ridiculum est.

Sunt autem plane ridicula Caluinii argumenta. Non ade- ^{Caluinii} rant, inquit, sacrifici quibus confiterentur. At aderat Ioan- ^{argumen-} nes, cui confitebantur, ut D. Basilius loco citato notauit. ^{ta ridicu-} ^{la.} Non de omnibus (inquit) peccatis sic mentio. At propositio

indefinita æquiualeat vniuersali, & ipsum vniuersale per accommodam distributionem intelligendum est, quod scilicet *majora & grauiora confiterentur*. Neque enim nunc omnium sit necessaria confessio, venialium scilicet. Non dicitur (sinquit) *Ioann. ordinarium confitendi ritum mandasse*. Atqui ordinarium hunc ritum fuisse, ex eo etiam patet quod Apostoli eundem morem seruarent. Sic enim legimus; *Multi credentium veniebant confitentes & annuntiantes actus suos*. Sed (inquit Calvinus) hoc exemplum probat solis catechumenis propriam esse confessionem, unde infert; *nos contra Ioannis exemplum confitendi legem à baptismo prescribere*. At verò tametsi Ioanni soli non baptizati confitebantur, *Vbi suprà*. Paulo tamen & Apostolis aliis, ut infert Basilius, *multi credentium confitebantur*, è quorum numero iam baptizati esse poterant. Sed à minori ad maius, vel saltem ab exemplo summæ pietatis argumentati sunt Patres citati; confessionem iam baptizatis & in peccata relapsis esse necessariam, sicuti ante baptismum necessaria videbatur. Nec hoc contra Ioannis exemplum facit, sed ei conforme admodum esse, Patres citati indicarunt. Tametsi enim in subiecto variat, *actio tamen non variatur*. Simili ineptia inferre posset Calvinus, nos contra Ioannis exemplum facere, qui homines gentiles baptizamus, aut gentilibus baptizandis confessionis legem praescribimus, quia Ioannes solos Iudeos baptizauit, & soli Iudei confitebantur illi peccata sua. Sed quemadmodum contra Ioannis exemplum hac in re non prescribitur, sic nec in altero.

9. *Et ne velitis dicere intra vos, Patrem habemus Abraham.*

Torquet hæc verba Calvinus contra vniuersum clerum Catholicum, qui veram Christi Ecclesiam apud se esse, neque deficere posse affutat: quia *vult Deus in mundo agnoscendi, noménque suum inuocari* alibi autem non posse esse Ecclesiam quam apud ipsos, apud quos Dominus fœdus suum deposituit. Hæc ille Catholicorum nomine. Veram quidem Ecclesiam Christi deficere nullo modo posse, nec alibi inueniri quam apud Ecclesiarum præpositos, ac magistris, eorumque greges, in libris de Principiis fidei doctrin. contra omnes hereticos demonstratum à nobis est. Sed tale aliquid Pharisæis à Ioanne hoc loco obiectum nec fuit; nec si fuisset, contra veram

*Ecclesie
vere per-
petuitas.*

Lib. 4.